

Hjemmærhverv. For Arbejdernes Vedkommende ved vi, at de er mod det, kan jeg kortelig sige, af Hensyn til Udsvedningssystemet og de daarlige Boligforhold. Fra Arbejdsgivernes Side ønsker man ogsaa at have Haand i Hanke dermed, og fra Administrationens Side ønsker man det gennemført, fordi man hævder, at Kontrollen vil blive vanskeligere, hvis man ikke skrider dertil. Men jeg beder den højtærede Finansminister om at gaa saa lempeligt frem paa dette Omraade som overhovedet muligt, thi det er lidet tilfredsstillende for demokratisk tænkende Folk, at Folks hjemlige Erhverv i den Grad skal vanskeliggøres. Jeg indrømmer, at naar Staten skal have sin Skat, maa ogsaa de andre Hensyn veje noget; men jeg beder: gør det ikke for vanskeligt for dem, som er i Stand til at ernære sig paa hvad lovlig Maade de bedst ved og kan.

Der er en enkelt anden Ting, som har været fremme i den senere Tids Diskussion, nemlig Spørgsmaalet om Landbrugstolden, som jeg kunde ønske at opholde mig nogle Minutter ved. Et enkelt Blad har i den senere Tid skrevet, at Landbruget nok vilde opretholde sin egen Beskyttelse, men at den landbrugsvenlige Regering, som man kalder den, vil fratage Industrien dens Beskyttelse — jeg har allerede sagt, at dette slet ikke passer, man vil ikke i al Almindelighed fratage Industrien dens Beskyttelse. Som noget af det, der indenfor Landbruget er beskyttet, nævner man først og fremmest Sukkerroer. Jeg ved ikke, i hvilken Grad Sukkerroedyrkerne er beskyttet; jeg ved, de er Leverandører til en beskyttet Industri, men i hvilken Grad de er i Stand til at tilvende sig noget af denne Beskyttelse, er vist indtil Dato et uopklaret Spørgsmaal. Maaske kan Udvalget klare dette Spørgsmaal, og hvis det viser sig, at de ingen Beskyttelse har, vil der være saa meget mere Anledning til at faa noget af Sukkertolden bort. Men selv om der maatte være en Beskyttelse for de Landmænd, som dyrker Sukkerroer, viser den sidste officielle Høststatistik, at der dyrkes Sukkerroer paa ca. 40 000 ha her i Landet, medens hele Høstarealet er ca. 1 600 000 ha, hvilket altsaa vil sige, at der kun dyrkes Sukkerroer paa $\frac{1}{40}$ af Landets Høstareal — ikke dyrkede Areal. Man kan ikke i denne Forbindelse

tale om Landbrugsbeskyttelse i al Almindelighed, naar det kun drejer sig om $\frac{1}{40}$ af Høstarealet. Dersom Industrifolkene kunde nøjes med at faa $\frac{1}{40}$ af deres Industri beskyttet, blev vi nok enige. Endvidere nævner man Cikorierødder som Eksempel paa Landbrugsbeskyttelse. Hvorvidt Dyrkerne af Cikorierødder er beskyttet eller ej, ved jeg ikke; men jeg ved, at der dyrkes Cikorierødder paa i alt 1 000 ha, d. v. s. $\frac{1}{1600}$ af Landets Høstareal, saa heller ikke dette kan man trække frem som Bevis paa, at Landbruget har Toldbeskyttelse. Endelig nævner man Humle. Ja, det kan være meget godt for de Par Fynboere, der dyrker Humle, at de er beskyttet, men Landbrugsbeskyttelse i Almindelighed kan der ikke være Tale om i denne Sammenhæng.

Det eneste, man virkelig kan nævne, naar man vil tale om Landbrugsbeskyttelse, er Ostetolden. Den har vi i Tidernes Løb maattet høre meget ondt for, meget mere ondt, end det, som denne Beskyttelse har indbragt, er værd. Saa vidt jeg ved, har der endnu ikke paa dette Omraade dannet sig det, jeg kalder berettiget Interesse, i hvert Fald ikke i større Stil. Ostetolden gavner ikke den almindelige danske Mejeriost, og for at blive fri for at høre flere onde Udtalelser om Ostetolden vil jeg gerne henstille til den højtærede Finansminister, om han ikke efter Forhandling med Landbrugsorganisationerne — thi en saadan Forhandling indrømmer jeg maa til — kan tænke sig at fritage os for Ostetolden. Jeg tror ikke, at Landbruget i al Almindelighed vil have det fjerneste derimod. Hvis man saa samtidig indskrænker Talen om Humle og Cikorierødder til det mindst mulige, var det maaske til at faa Ørenlyd for, at det danske Landbrug ikke ønsker nogen Beskyttelsestold. Det ønsker maaske sine Steder Beskyttelse mod det, som jeg før kaldte illoyal Konkurrence; men Toldbeskyttelse i den Forstand, hvori man i Almindelighed tager dette Ord, ønskes sikkert ikke fra det danske Landbrugs Side. Jeg gad vide, om det danske Landbrugs Repræsentanter her vil kræve Landbrugsbeskyttelse, naar jeg som deres Ordfører, om end jeg ganske vist ikke selv er Landmand, udtaler Ønsket om at faa al Toldbeskyttelse fjernet fra det danske Landbrug i saa høj Grad som muligt.